

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
Development Sports Management Model of the Local
Administration in Chaing Mai

อภิวันท์ โอนสูงเนิน¹
Apiwan Ownsungnoen¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ 2) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ และ 3) การประเมินความเป็นไปได้ และความถูกต้องของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 2) กระบวนการด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการประเมินผล 3) ผลที่ได้ ประกอบด้วย ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกาย และเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต ผู้มีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้รับการสนับสนุน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม
3. การประเมินการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม มีความถูกต้องในการนำไปสู่การปฏิบัติ และมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ , มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ E-Mail : Oapiwan@yahoo.com
Assistant professor , Faculty of Liberal Arts ,Thailand National Sports University Chiangmai Campus

คำสำคัญ : การพัฒนา, รูปแบบการบริหารจัดการกีฬา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research are (1) to study the actual situations, and the sports management model of the local administration in Chaing Mai. (2) to development sports management model of the local administration in Chaing Mai and 3) to Evaluate the constructed sports management model. The research procedure followed three steps: 1) studying the actual situations, and the sports management model of the local administration in Chaing Mai 2) development sports management model of the local administration in Chaing Mai 3) Evaluate the constructed sports management model; data were analyzed, using means (\bar{X}) and standard deviations (S.D.)

The results were as follows:

1. The actual situations sports management model of the local administration in Chaing Mai at a moderate level.
2. The sports management model of the local administration in Chaing Mai consists of three main components; 1) inputs with policy, money, man, and materials and facility 2) process with four administrative principles: planning, organizing, leading, evaluating 3) outputs as township residents taking exercise and playing sports as daily life activity and sports for excellence supported by the sponsorship and participation from all sectors involved.
3. The evaluation of the constructed model yielded the results as utility at a high level and the high feasibility, practicality and usefulness.

Keywords: Development, Sports Management Model,
Provincial Local Government Organization.

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570) ได้กำหนดพันธกิจที่สำคัญประการ หนึ่งไว้ในแผน คือ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ โดยมีเป้าหมายให้คนไทยออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ อย่างสม่ำเสมอโดยตั้งเป้าหมายว่าประชาชนทุกภาคส่วนของประชาชนทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 50 ภายในปี 2570 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

“กีฬาพัฒนาคน สังคม และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจไทย” คือวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยพันธกิจหนึ่ง คือการกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง การออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬาและมีวินัย เคารพกฎกติกามากขึ้นด้วยกีฬา นำไปสู่การพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ความสามัคคีของคนในชาติ และมีความพร้อมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ

การพัฒนาการกีฬา เป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักในระดับจังหวัดและท้องถิ่น โดยกำหนดให้เป็นหนึ่งในวาระสำคัญของการบริหารส่วนท้องถิ่น และเป็นดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพ การดำเนินงานของแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบโดยบูรณาการร่วมกับระบบการศึกษาของประเทศ ตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ อย่างต่อเนื่อง โดยการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน นั้นจะมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนทุกคนเกิดการรับรู้และความตระหนักในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อย่างถูกต้อง รู้กฎและกติกา มีทัศนคติที่ดีมีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬาตามความถนัดหรือความสนใจเฉพาะบุคคลเพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อการมีสุขภาพที่ดี รวมถึง สามารถพัฒนาการเล่นกีฬาเพื่อการต่อยอดสู่ความเป็นเลิศได้ตลอดจนการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (สถานที่ออกกำลังกายและสิ่งอำนวยความสะดวก) เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในสถานศึกษาที่มีอยู่ในชุมชน เดิมหรือจัดหาใหม่เพิ่มเติมโดยพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐาน และมีการตรวจสอบ ความเรียบร้อยของโครงสร้างพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความปลอดภัยและ เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนในแต่ละช่วงวัย โดยคำนึงถึงมาตรการป้องกันโรคอย่าง เคร่งครัด และประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคประชาชนในชุมชน และประเด็นที่น่าสนใจอีกประเด็นคือการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชน ให้เป็นวิถีชีวิตที่น่าสนใจอีกประเด็นคือการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชน ให้เป็นวิถีชีวิตเพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก ความต้องการ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม (ประชาชนทั่วไป ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส) มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เป็นวิถีชีวิตเพื่อการมีสุขภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง ลดอัตราการป่วยของประชาชนทุกกลุ่มในกลุ่มโรคไม่ติดต่อ ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลโดยมีการปลูกฝังค่านิยมกีฬาในประชาชนทุกกลุ่มส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สถานที่ออกกำลังกายและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ของประชาชนทุกกลุ่มตลอดจนการยกระดับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬา เพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต (กรมพลศึกษา, 2566: 82)

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา จึงมีความสนใจในการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหนึ่งหน่วยงานหลักในการส่งเสริม สนับสนุนและ พัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการ และสามารถให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยเฉพาะการบริหารจัดการกีฬาและแผนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการกีฬา ให้

บรรลุเป้าประสงค์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านการจัดการกีฬาและการเล่นกีฬา ของประชาชนทุกกลุ่ม นำไปสู่การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น การพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ความสามัคคีของคนในชาติ และมีความพร้อมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยจำแนกขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1.1 แหล่งข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกเป็น 1) นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรีเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ หรือผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมหรือผู้อำนวยการกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ หรือหัวหน้าฝ่ายกีฬาและนันทนาการ 2) นักสนทนากาหรือผู้ปฏิบัติงานทั่วไป หรือครูอาสาพัฒนากีฬา หรือผู้ช่วยสนทนากา หรือลูกจ้างชั่วคราว และ 3) ผู้มารับบริการ นักกีฬา จำนวน 350 คน กำหนดขนาดโดยเปิดตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ประชากร 2,682 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 336 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ง่ายต่อการได้มาของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้ วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามเทศบาลนครเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล

1.1.2 ตัวแปรที่ศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีในด้านต่าง ๆ คือ ด้านบุคลากร ด้าน

งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ ด้านการควบคุม

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยคัดเลือก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี จากผลสำรวจการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการกีฬาที่สามารถบริหารจัดการกีฬาได้อย่างประสบความสำเร็จได้แก่ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่ได้ลำดับ 1 - 3 ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติติดต่อกันในระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา ได้แก่ กรุงเทพมหานครและนนทบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทางด้านการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 4 คน ประกอบด้วย 1)หัวหน้าศูนย์ฝึกกีฬา 2) หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมกีฬา กองการกีฬา 3) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และกีฬา และ 4) หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

1.2.2 ตัวแปรที่ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่ง ออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลการศึกษาสภาพปัจจุบัน แนวทางการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่สร้างขึ้นเสนอ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

2.1.2 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นร่างแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 คน ประกอบด้วย 1) นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ 2) ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค5 จังหวัดเชียงใหม่ 3) ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ 4) หัวหน้าสำนักงานกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

2.2.2 ตัวแปรที่ศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ การประเมินในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้องและความมีประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ขั้นที่ 3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 211 แห่ง สำหรับการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 230 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple random Sampling)

ขั้นที่ 3.2 ตัวแปรที่ศึกษา คือความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้องและควมมีประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

1.1 ผลการศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบัน รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ผลการศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า องค์ประกอบพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อยได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านบุคคล 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.2.2 กระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล (Evaluating)

1.2.3 ผลผลิต ประกอบด้วย 1) ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา 2) มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอและมีมาตรฐาน โดยมีเงื่อนไขความสำเร็จ คือ 1) ประชาชนรักขึ้นชอบการออกกำลังกายและกีฬา 2) หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ร่วมมือกันที่จะสนับสนุนการออกกำลังกายและกีฬาในด้านต่าง ๆ เช่นด้าน งบประมาณ สถานที่และอื่นๆ

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Outputs) ในการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อยได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคคล 4) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล (Evaluating)

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต 2) ผู้มีผู้บริหารหน่วยที่เกี่ยวข้องทางการกีฬาให้การสนับสนุน 3) ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นว่าการนำการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไปใช้ มีความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้องและมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาศึกษาผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพปัจจุบันและรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ต่อผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมมีการดำเนินการบริหารจัดการกีฬาและมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชีวิน อ่อนลออและคณะ (2563) ซึ่งได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น พบว่าสภาพและปัญหาการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีการดำเนินการบริหารจัดการกีฬาและมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งอาจเกิดจากสภาพปัญหาหลายประการ ซึ่งสอดคล้องกับสรารุณี พงษ์พิพัฒน์และคณะ (2559) ได้ศึกษาศึกษาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาในมหาวิทยาลัย พบว่าการกำหนดแผนงานสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่ยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ สำหรับการจัดการองค์กรและระบบงาน พบว่า มีการมอบหมายงานเป็นไปตามโครงสร้างขององค์กร แต่ยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณ ในส่วนของการนำองค์กร พบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการในการตัดสินใจโดยยึดเอาหลักเกณฑ์ขององค์กรเป็นสำคัญ แต่พบอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจที่ต้องใช้อำนาจของคณะกรรมการฯ ทำให้เกิดความล่าช้าและปัญหาในการคัดเลือกบุคลากรที่ไม่ได้มาตามระบบ นอกจากนี้ด้านการควบคุมงาน พบว่า ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับการติดตามงาน มีกระบวนการในการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งก่อนปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงานและหลังการปฏิบัติงาน แต่พบว่ยังไม่มีความเสมอภาคในการประเมิน

2. ผลการสร้างและพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

2.1 องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัย นำเข้าประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย (Policy) 2) ด้านงบประมาณ (Money) 3) ด้านบุคคล (Man) 4) ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material and Facility) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยนำเข้าเป็นการให้ความสำคัญของผู้บริหารและบุคลากร ด้านนโยบาย การจัดหางบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ การพัฒนาบุคลากร การจัดเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งหลาย เหล่านี้คือ ทรัพยากรในการบริหารจัดการที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีจึงจะส่งผลต่อการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ไว้ ซึ่ง Harold Koontz (1972) กล่าวว่าไว้ว่าการบริหาร คือการ

ดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยคน วัสดุสิ่งของ เป็นปัจจัยในการปฏิบัติงาน และสุภาภรณ์ ศรีเขียวพงษ์ (2564) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรีแนวทางการบริหารจัดการด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรีประกอบด้วย ด้านขวัญและกำลังใจ (Moral) ด้านเครื่องมือ (Machine) ด้านงบประมาณ (Money) ด้านวิธีปฏิบัติ (Method) ด้านบุคลากร (Man) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ (Materials) ด้านการจัดการ (Management) และสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553) ได้แสดงแนวคิดปัจจัยหลักความสำเร็จกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Key Success Factor) ที่เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา 5 ส่วนคือ บุคลากรกีฬา การจัดการและแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ การบริหารจัดการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา และมีระบบการดำเนินงานของศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

2.2 องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ การบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 4 การควบคุม (Controlling: C) เนื่องจากกระบวนการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีการบริหารจัดการที่ดีไม่ว่าจะเป็นด้านนโยบายเกี่ยวกับการกีฬา ให้มีความชัดเจน มีการวางแผนในเรื่องต่างๆ ที่อย่างเป็นระบบการองค์การที่มีแบบแผน สามารถทำการลงมือปฏิบัติงานได้จริงและมีประสิทธิภาพ การร่วมมือกันสร้างเครือข่ายและมีการประสานงานร่วมกันกับองค์กรต่างๆ ในด้านกีฬา และที่สำคัญมีการควบคุมระบบการทำงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบได้ และที่ขาดไม่ได้คือการที่มีผู้นำองค์กรที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สอดคล้องกับ Cheladurai (2009) ได้อธิบายว่าการจัดการไว้ว่า กระบวนการจัดการมีวิวัฒนาการมาจากพื้นฐานแนวคิดของ Fayol (1994) ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning: P) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordination) การควบคุม (Controlling) แต่กระบวนการจัดการที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับด้านการกีฬาและกิจกรรมทางกายนั้น ประกอบไปด้วย 1.การวางแผน (Planning) 2.การจัดองค์การ (Organizing) 3.การนำ(Leading) 4.การประเมินผล (Evaluating)และ Covell and Walker (2007) กล่าวไว้ว่า การจัดการคือการประสานงานร่วมกันระหว่างทรัพยากรด้านคน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี การเงิน ซึ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ ชลิตพล สืบใหม่ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าผลการวิจัยทำให้เกิดรูปแบบ COMSPORTREC ที่ใช้ในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยองค์ประกอบ 12 ประการ ได้แก่ 1) CO: Community Format คือรูปแบบของชุมชนท้องถิ่น 2) M: Marketing Mix For Clients คือส่วนผสมทางการตลาดของผู้รับบริการ ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น คือรูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการ จากศูนย์กีฬาและนันทนาการ 4) P: Planning คือการวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น 5) O: Organizing คือการจัดองค์การศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 6) R: Role Leadership คือบทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 7) TR: Team Resources

คือทรัพยากรด้านการจัดการกีฬาและนันทนาการของ ทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) 8) E: Evaluating คือการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 9) C: Controlling คือการควบคุมดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 10) GG: Good Governance คือธรรมาภิบาลในการจัดศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 11) STEP: socio-cultural, technological, economic and political คือสังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจและการเมืองภายในท้องถิ่น และ 12) Government's community sport and recreation policies and strategies คือ นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

2.3 องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบด้วย ประชาชนทุกกลุ่ม (ประชาชนทั่วไป ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส) มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เป็นวิถีชีวิต มีค่านิยมกีฬาในประชาชนทุกกลุ่ม มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่ม ตลอดจนการยกระดับการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาของประชาชนทุกกลุ่ม เพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต ผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาได้รับการสนับสนุนและการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการเข้ามาสนับสนุนในด้านต่างๆ เช่น ด้านงบประมาณ เป็นต้น และวณิชรา เจริญรัมย์และคณะ (2564) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการสนามกีฬาสวนเฉลิมพระเกียรติ80พรรษาเทศบาลตำบลท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี พบว่าการรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่น มีแนวทางในการพัฒนา คือ มีการบูรณาการร่วมกับกองสาธารณสุข ให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการออกกำลังกาย มีการยกตัวอย่างสถิติการเจ็บป่วยและการตายจากโรคที่สามารถป้องกันได้จากการออกกำลังกายให้ประชาชนสนใจมาออกกำลังกายมากขึ้น และมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับพงษ์เอก สุภใส (2556) กล่าวว่ากระบวนการจัดการทั้งหมดเป็นการนำเอา ปัจจัยมาดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดการเข้าร่วมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วมมาสนับสนุนในด้านต่างๆ เช่นด้านงบประมาณ เป็นต้น

3. ผลการประเมิน ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ในการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความมีประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจอันเนื่องมาจากการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีการบริหารตามหลักการภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ให้ความสำคัญในทุกกระบวนการ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า ในด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อีกทั้ง ในส่วนของกระบวนการเป็นการเริ่มปฏิบัติตั้งแต่การนำการวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงานและการควบคุม ทำให้เกิดผลผลิต เพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องเกียรติยศ ระวะนาวิก (2566) ได้ศึกษาการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย แนวทางสู่การเป็นต้นแบบของการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ผู้นำต้องมีภาวะผู้นำในการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์ รู้จักวางตัวหรือโน้มน้าวจิตใจผู้ร่วมงานให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และเต็มใจ มีการทำงานเป็น Teamwork มีการประสานงานกับประชาชนและภาครัฐเพื่อความสามัคคีลดความขัดแย้ง มีการบริหารจัดการด้วยความรับผิดชอบและมีประสิทธิภาพทั้ง “Hard Side” มีความยืดหยุ่น

ในการทำงาน และ “Soft Side” ผู้นำใช้การมีส่วนร่วมในการบริหารงานเน้นการทำงานเป็นทีม มีแนวทางการทำงานที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ มีนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยแก้ไข้ปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และบูรณาการการทำงานเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนกับภาครัฐ ซึ่งต้นแบบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ให้มีการบริหารจัดการที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี และผู้บริหารระดับสูง ควรมีวิสัยทัศน์ และนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องการสนับสนุนด้านกีฬา

1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน ให้ชัดเจน และเป็นรูปธรรม โดยอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีวิธีการจัดหางบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมด้านการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความเหมาะสมกับจำนวน ความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยมุ่งเน้นให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการขับเคลื่อนทางด้าน การกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ให้บรรลุตามเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อหาแต่ละองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมมากที่สุด

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยการติดตามการใช้รูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2553). แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ

(พ.ศ. 2553-2559). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กรมพลศึกษา. (2566). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566-2570. สืบค้นเมื่อ 3

กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.dpe.go.th/strategic-preview-451191791792>.

- เกียรติยศ ระวะนาวิก และ ศุภชัยวาระประภาช.(2566).การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. วารสาร มจร การพัฒนาสังคม, 8(3),123-136
- กาญจนา ศรีเขียวพงษ์. (2564). **แนวทางการบริหารจัดการด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความ เป็นเลิศของเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี.**การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัย นครราชสีมา ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ. 2564
- ชลิตพล สืบใหม่. (2560). **การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬานันทนาการองค์การบริหาร ส่วนตำบล.**วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชีวิน อ่อนลออ,และคณะ. (2563). **การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น.**วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย,10(2),161-169
- ประเสริฐ ชวนบุญ. (2554). **การศึกษาการนำนโยบายการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อ สุขภาพนำไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร.** วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,22(2),17-31
- พงษ์เอก สุขใส. (2556). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัย นครสวรรค์.**วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ,14(2),99-110
- พัชสิริ ชมภูคำ. (2552). **องค์การและการจัดการ.**กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- สรารุฒิ พงษ์พิพัฒน์,และคณะ. (2561). **พฤติกรรมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 1(1),34-45**
- ภาณุ ศรีวิสุทธิ. (2559). **การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สถาบันการพลศึกษา. ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา .บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- วณิสรา เจริญรม,และคณะ. (2564). **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการสนามกีฬาสวน เฉลิมพระเกียรติ80พรรษาเทศบาลตำบลท่ายางจังหวัดเพชรบุรี.**วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 47(1),198-210
- สุชาติ จักรพิสุทธิ. (2547). **การศึกษา ทางเลือกของชุมชน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 27 (4),18 – 23.**
- เสนาะ ตีเยาว์. (2551). **หลักการบริหาร.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). **แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสาม.**สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2566, จาก <http://www.nesdb.go.th /download/plan13/> สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13.pdf.
- Chelladurai. (2009). **Management Guideline for Public Sports and Recreation in an Urban Setting: Case of Bangkok, Thailand.** Faculty of Sports Science, Chulalongkorn University
- Covell, D., & Walker, S. (2007). **Managing sport organizations: Responsibility for performance.** New York, NY: Routledge

- Daft, R.L. (2010). **Management, (10thed.)**. Retrieved October 10, 2015,
from [http://www.bms.lk/download/GDM_Tutorials/e-
books/Management.pdf](http://www.bms.lk/download/GDM_Tutorials/e-books/Management.pdf)
- Harold D, Koontz.(1972). **Analysis of Managerial Functions**. New York: McGraw
- Hill Book Company,
- Fayol, Henri. (1949). **General and industrial management**. London: Pitman and
Sons.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research
Activities.**Educational and Psychological Measurement**, 30(3),607-610.